

पानियम — संख्या तेह्रौँ

पानियमतर्फ फर्कदै हुनुहुँदछ

Jeff Pippenger

2026-02-17

कैसरिया फिलिप्पीदेखि कैसरिया मारीतिमासम्म, बीच मार्गमा रूपान्तरणको पर्वतमा एक विश्रामसहित; पत्रुसले एक लाख चवालीस हजारको प्रतीक गर्दछ, जो ख्रीष्टको समयमा पेन्तेकोस्तको ऋतुका सन्दर्भमा लैव्यवस्था तेइसका बाइस-बाइस पदका दुई रेखामाथि निर्माण गरिएको रेखाभित्र तुरहीहरूको चाडको मार्गचिन्हमा आइपुग्छन्। लैव्यवस्था तेइस, कूस, पेन्तेकोस्त, र कर्नेलियसले पत्रुसलाई बोलाउन पठाउनु; यी सबै तेस्रो, छैटौँ, र नवौँ घण्टाको प्रतीकवादसँग रेखामाथि रेखा जोडिएर एकसाथ ल्याइएका छन्।

कूसमा तेस्रो, छैटौँ र नवौँ घडीमा ख्रीष्ट, पिन्तेकोसको समयमा तेस्रो र नवौँ घडीमा पत्रुस र नवौँ घडीमा कर्नेलियस, योप्पामा छैटौँ घडीमा पत्रुस र कैसरिया फिलिप्पीमा तेस्रो घडीमा रहेका पत्रुस दानियल ११:१३-१५ सँग सम्बन्धित छन्, किनकि कैसरिया फिलिप्पी पनि पानियम नै हो।

पतरसले पेन्तेकोस्तको दिन योएलको पुस्तक प्रचार गर्दै थिए, र जब पतरसले आफ्नो सन्देश कर्नेलियसको घरानासमक्ष प्रस्तुत गरे, तब पवित्र आत्मा अन्यजातिहरूमाथि खन्याइयो, जसरी पेन्तेकोस्तमा यहूदीहरूमाथि खन्याइएको थियो। यहूदीहरूका लागि र त्यसपश्चात् अन्यजातिहरूका लागि भएको पवित्र आत्माको खन्याइ, पछिल्ला दिनहरूमा हुने पवित्र आत्माको खन्याइको प्रतिरूप थियो। पछिल्ला दिनहरूमा हुने त्यो खन्याइ द्विविध हुन्छ, 9/11 मा भएको छर्काइबाट आरम्भ भई अन्ततः सन्डे कानूनसम्म पुग्ने मध्यरातको पुकारको घोषणासम्म प्रगति गर्दै, र त्यसपछि तेस्रो स्वर्गदूतको उच्च पुकार बन्छ, जहाँ र जब पछिल्लो वर्षा अपरिमित रूपमा खन्याइन्छ।

यसकारण, हे सिय्योनका सन्तान हो, आनन्दित होओ, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा हर्षित होओ; किनकि उहाँले तिमीहरूलाई उचित मात्रामा अगिल्लो वर्षा दिनुभएको छ, र उहाँले तिमीहरूका निम्ति वर्षा, अर्थात् अगिल्लो वर्षा र पछिल्लो वर्षा, पहिलो महिनामै वर्षादिनुहुनेछ। अनि खलाहरू गहुँले भरिपूर्ण हुनेछन्, र रसकुण्डहरू दाखमद्य र तेलले उर्लेर बग्नेछन्। अनि सलहले, फट्याङ्गाले, किराले, र सुन्डीले खाएका वर्षहरू म तिमीहरूलाई पुनःस्थापित गरिदिनेछु—ती मेरो महान् सेना हुन्, जसलाई मैले तिमीहरूका बीचमा पठाएको थिएँ। योएल 2:23-25.

पत्रुसले तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जो ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको पूर्व मध्यम छर्काइको इतिहासमा, साथै पछिल्लो वर्षामा, सहभागी हुन्छन्; यही पछिल्लो वर्षाले लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिज्मको क्रमशः बढ्दो विद्रोहका चार पुस्ताहरूले नष्ट पारेका “वर्षहरू” पुनर्स्थापित गर्छ। मन्दिरमा, नवौँ घण्टामा, पत्रुसले योएलको पुस्तकमा वर्णित वर्षहरूको पुनर्स्थापनालाई प्रस्तुत गरे।

यसकारण पश्चात्ताप गर, र फर्क, ताकि तिमीहरूका पापहरू मेटाइऊन्, जब प्रभुको उपस्थितिबाट ताजगीका समयहरू आउनेछन्; अनि उहाँले येशू ख्रीष्टलाई पठाउनुहुनेछ, जसको विषयमा पहिले तिमीहरूलाई प्रचार गरिएको थियो। उहाँलाई स्वर्गले सबै कुराको पुनर्स्थापनाका समयसम्म ग्रहण गर्नुपर्छ, जसको विषयमा परमेश्वरले जगतको प्रारम्भदेखि नै आफ्ना सबै पवित्र अगमवक्ताहरूको मुखद्वारा बोल्नुभएको छ। किनकि मोशाले साँच्चै पितृहरूलाई भनेका थिए, ‘प्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका दाजुभाइहरूमध्येबाट मेरो जस्तै एक जना अगमवक्ता तिमीहरूका लागि उठाउनुहुनेछ; उहाँले तिमीहरूलाई जे जे भन्नुहुनेछ, ती सबै कुरामा तिमीहरूले उहाँको सुनिराख्नु। अनि यस्तो हुनेछ कि प्रत्येक प्राण, जसले त्यस अगमवक्ताको कुरा सुन्दैन, त्यो जनतामध्येबाट नाश पारिनेछ।’ हो, शमूएलदेखि लिएर त्यसपछिका सबै अगमवक्ताहरूले, जति जनाले बोले, तिनीहरूले पनि यी दिनहरूको भविष्यवाणी गरेका छन्। प्रेरितहरूका काम ३:१९-२४।

पापहरू मेटाउने कार्य अन्वेषणात्मक न्यायमा खीष्टको अन्तिम कार्य हो, र यो पाप-मेटाउ परमेश्वरको घरबाट आरम्भ हुन्छ।

किनकि समय आइपुगेको छ कि न्याय परमेश्वरको घरानाबाट सुरु हुनुपर्छ; र यदि त्यो पहिले हामीबाट नै सुरु हुन्छ भने, परमेश्वरको सुसमाचारलाई आज्ञापालन नगर्नेहरूको अन्त के हुनेछ? अनि यदि धर्मी जन बल्लतल्ल उद्धार पाउँछ भने, अभक्त र पापी कहाँ देखा पर्नेछन्? त्यसैले, जो परमेश्वरको इच्छाअनुसार दुःख भोग्छन्, तिनीहरूले असल काम गर्दै आफ्ना प्राणहरूलाई एक विश्वासयोग्य सृष्टिकर्ताको हातमा सुम्पिउन्। १ पत्रुस ४:१७-१९।

पेतिले पेन्टेकोस्टमा, साथै समुद्रकिनारको कैसरियामा कर्नेलियसको घरमा पनि, योएलको पुस्तक पूरा हुँदै थियो भन्ने कुरा बुझ्ने। पेन्टेकोस्टले आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब न्याय परमेश्वरको घरानाबाट समाप्त हुन्छ, र त्यसपछि अन्यजातितर्फ सर्छ। आइतबारको व्यवस्थामा उनको सन्देश त्यही सन्देश हो, जो मध्यरात्रिको पुकारको आगमनमा घोषणा गरिएको थियो। अल्फा घोषणा त्यस भविष्यसूचक अवधिको आरम्भ हो, जसको अन्त्य ओमेगा घोषणासँग हुन्छ। पेतिले सन्देश घोषणा गर्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र सन्देश यसको सामर्थ्यद्वारा आरम्भ हुन्छ, जसको चिन्ह इस्लामको गधालाई फुकाउने कार्यले जनाउँछ। गधालाई मध्यरात्रिको पुकारको आरम्भ चिह्नित गर्न फुकाइन्छ, र आइतबारको व्यवस्थामा, जो मध्यरात्रिको पुकारको निष्कर्ष हो, त्यस बेला यसलाई फेरि फुकाइन्छ।

यसकारण पतरसले संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि इस्लामको प्रहारको भविष्यवाणी गर्नेहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। मध्यरातको पुकारमा पतरसको सन्देश त्यो सन्देशको सुधार हो, जसले पहिलो निराशालाई र ढिलाइको समयको आरम्भलाई चिह्नित गरेको थियो। यसकारण पतरसले मध्यरातको पुकारको सन्देश घोषणा गर्ने तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले 2024 मा आएको र पहिलो अमेरिकी पोपको निर्वाचनसँगै मे 8, 2025 मा दानियल ११ को पद चौधको परिपूर्तिमा सम्पन्न भएको पहिलो आधारभूत परीक्षालाई पार गरिसकेका छन्।

तुरहीहरूको पर्वदेखि पेन्टेकोस्टसम्मको अवधि, लैव्यवस्था तेइसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पेन्टेकोस्टीय ऋतुको तेस्रो र लिट्मस परीक्षण हो। सिस्टर ह्याइटले पहिचान गर्नुभएको तीन स्वर्गदूतहरूको एउटा सिद्धान्त सामान्य आधारभूत गणित पनि हो। उहाँले यो पहिचान गर्नुहुन्छ कि पहिलो र दोस्रो सन्देशबिना तेस्रो सन्देश हुन सक्दैन। किनकि पत्रुसले पेन्टेकोस्टीय आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी समयमा योएलको पुस्तक प्रचार गर्छन्, त्यसैले उहाँले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको उद्घोषणाको आरम्भमा पनि योएललाई शिक्षा दिनुहुन्छ, जुन पेन्टेकोस्टीय ऋतुको लिट्मस र तेस्रो परीक्षण हो। यसकारण, पत्रुसले येशू खीष्टको प्रकाश खोलेर प्रकट गरिएको समयदेखि, अर्थात् डिसेम्बर ३१, २०२३ देखि आरम्भ भएको, तीन-चरणीय परीक्षण प्रक्रियाको अवधिभरि विश्वासयोग्यहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। यदि पत्रुस तेस्रो चरणमा त्यहाँ छन् भने, उहाँले अघिल्ला दुई चरणहरू पनि हिँडिसक्नुभएको हुनुपर्छ, किनकि पहिलो र दोस्रोबिना तेस्रो हुन सक्दैन।

एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने अवधि ९/११ मा आरम्भ भयो, र यसले ९/११ को तुरही-आह्वानद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको, आधारहरूतर्फ फर्किनु पर्ने, तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रिया खोल्थ्यो; अनि त्यसपछि १८ जुलाई २०२० को पहिलो निराशाको परीक्षा आइपुग्यो। यस इतिहासको तेस्रो परीक्षा आइतबारको व्यवस्था हो। १८ जुलाई २०२० मा एक भविष्यसूचक उजाडस्थान आयो, र त्यस उजाडस्थानको अवधिभित्र, जुलाई २०२३ मा एउटा “आवाज” कराउन थाल्यो, र त्यसपछि ९/११ को बाइस वर्षपछि, ३१ डिसेम्बर २०२३ मा, येशू खीष्टको प्रकाशको छाप खोल्ने कार्य आरम्भ भयो। २०२३ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म (जब २,३०० दिनको सिद्ध परिपूर्ति सम्पन्न हुन्छ) को अवधिलाई “23” बाट आरम्भ भएर “23” मै अन्त्य हुने अवधिको रूपमा चिह्नित गरिन्छ, किनकि २२ अक्टोबर १८४४ को बन्द ढोकाले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा हुने बन्द ढोकाको प्रतीकात्मक पूर्वछाया दिन्छ। २३००-वर्षीय भविष्यवाणीलाई 2,300 भित्रको “23” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

१८४४ पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतको इतिहासको अन्त्य थियो। यो इतिहास १७९८ मा पहिलो स्वर्गदूतको आगमनसँग सुरु भयो, र छयालिस वर्षपछि १८४४ मा समाप्त भयो। ती छयालिस वर्षहरूले त्यस मिलेराइट मन्दिरलाई प्रतिनिधित्व

गर्छन्, जसमा ख्रीष्ट १८४४ मा अचानक प्रवेश गर्नुभयो। मानव मन्दिर पुरुष र स्त्री दुवैका लागि “२३” गुणसूत्रहरूमा आधारित रूपले रचिएको छ, यसरी “२३” लाई १८४४ मा ख्रीष्टले आरम्भ गर्नुभएको कार्यको प्रतीकका रूपमा चिह्नित गरिन्छ। त्यो कार्य उहाँको दिव्यतालाई हाम्रो मानवतासँग एकताबद्ध गर्नु थियो। येशूले प्राकृतिक संसारलाई आत्मिक कुराहरू स्पष्ट पार्न प्रयोग गर्नुहुन्छ, र २,३०० वर्षको समापनमा १८४४ मा सुरु भएको कार्य “२३” पुरुष गुणसूत्रहरू र “२३” स्त्री गुणसूत्रहरूको मिलनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। जब एक पुरुषले एक स्त्रीसँग विवाह गर्छ, तब तिनीहरू एउटै शरीर बन्छन्, र विवाह नै त्यो कुरा हो, जुन ख्रीष्टले १८४४ मा आरम्भ गर्नुभयो। १८४४ को बन्द ढोका आइतबारको व्यवस्थाको बन्द ढोकासँग मेल खान्छ, र त्यस बन्द ढोकाको प्रतीक “२३” हो।

डिसेम्बर ३१, २०२३ देखि आइतबारको व्यवस्थाको “२३” सम्मको अवधि एउटा यस्तो कालखण्डलाई पहिचान गराउँछ, जुन अल्फा “२३” बाट आरम्भ हुन्छ र ओमेगा “२३” मा समाप्त हुन्छ। यसले एक लाख चवालीस हजारको मन्दिरको अवधिलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। यही उही इतिहास ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्था सम्मको एक प्रयाक्टल हो। १८४४ लाई “२३” संख्याद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ, र यसले मृतकहरूको अनुसन्धानात्मक न्यायको आरम्भलाई पहिचान गराउँछ। ९/११ ले जीवितहरूको अनुसन्धानात्मक न्यायको आरम्भलाई पहिचान गराउँछ, र त्यसकारण ९/११ मा पनि “२३” संख्या निहित छ। ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्था सम्मको अवधि अल्फा “२३” र ओमेगा “२३” भएको एक कालखण्ड हो। २०२३ देखि आइतबारको व्यवस्था सम्म ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्था सम्मको एक प्रयाक्टल हो, र यहीँ एक लाख चवालीस हजारको मन्दिर खडा गरिन्छ। मिलेराइट मन्दिर छयालिस वर्षको एक अवधि थियो, तर अन्तिम दिनहरूमा समय अब रहँदैन्; र एडभेन्टिज्मको आरम्भमा रहेको मिलेराइट छयालिस वर्षले एडभेन्टिज्मको अन्त्यमा रहेको यही अवधिको प्रतिरूप दिन्छ, र त्यो अवधि “२३” बाट आरम्भ भई “२३” मै समाप्त हुन्छ, जसले मिलेराइट संख्या छयालिस उत्पन्न गर्दछ।

तीनै इतिहासहरूले तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रियालाई प्रतिनिधित्व गर्छन् (मिलेराइटहरू, ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्था सम्म, र २०२३ देखि आइतबारको व्यवस्था सम्म)। यो इतिहास मिखाएलको तुरही-ध्वनिबाट आरम्भ भयो, जसले डिसेम्बर ३१, २०२३ मा मोशा र एलियाहलाई पुनर्जीवित गर्नुभयो, र जब मिखाएल, जो ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, पुनर्जीवित गर्नुहुन्छ, उहाँले त्यसो तुरहीको ध्वनिसहित गर्नुहुन्छ।

किनकि प्रभु आफैँ स्वर्गबाट गर्जनसहित, प्रधानदूतको आवाजसहित, र परमेश्वरको तुरहीसहित अवतरण गर्नुहुनेछ; अनि ख्रीष्टमा मरेकाहरू पहिले उठ्नेछन्। १ थिस्सलोनिकी ४:१९।

मिखाएल प्रधानदूत हुन्, र परमेश्वरको तुरहीसँग संयुक्त रूपमा उहाँकै स्वरले पुनरुत्थान गराउँछ, अनि यहूदाको पुस्तकले हामीलाई मिखाएलले मोशालाई पुनर्जीवित गर्नुभयो भनी बताउँछ।

तथापि प्रधानदूत मीकाएलले, जब शैतानसँग मोशाको शरीरको विषयमा विवाद गर्दै प्रतिवाद गरिरहेका थिए, उसमाथि निन्दात्मक दोषारोपण गर्न साहस गरेनन्, तर भने, “प्रभुले तँलाई हप्काओस्।” यहूदा १:९।

ख्रीष्टले, प्रधानदूत मिखाएलको रूपमा, ३१ डिसेम्बर २०२३ मा आफ्नै प्रकाशको रहस्योद्घाटनको मोहोर खोले, जब उहाँले त्यसपछि १८ जुलाई २०२० मा मारिएका दुई साक्षी—मोशा र एलियाहलाई—पुनर्जीवित गर्नुभयो। त्यसपछि अल्फा बाह्य आधारको परीक्षा आयो। ९/११ मा अवतरित हुनुभएको स्वर्गदूतले विश्वासयोग्यहरूलाई मिलेराइट आधारहरूमाथि फिर्ता बोलाउनुहुँदा यर्मियाको तुरही फुक्नुभयो, र त्यसको समानान्तर रूपमा, मिखाएलको तुरहीले आधारहरूको परीक्षालाई प्रस्तुत गर्‍यो। यो परीक्षा दानियेल ११:१४ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जहाँ “तिम्ना प्रजाका डाँकाहरू” ले बाह्य दर्शनलाई स्थापित गर्छन्। मिलेराइटहरूले यो पद पूरा गर्ने रोम नै थियो भनी पहिचान गरे, र दर्शनलाई स्थापित गरे।

२०२५ मे ८ देखि कुनाको ढुङ्गा र आधारशिलामाथि मन्दिरको निर्माण प्रारम्भ भयो। १९९६ पछि तीस वर्षमा—जब १९८९ मा खोलिएको सन्देश औपचारिक रूपमा स्थापित गरिएको थियो—२०२३ डिसेम्बर ३१ मा खोलिएको सन्देशलाई औपचारिक रूप दिने प्रक्रिया प्रारम्भ भयो।

१९८९ को सन्देशको १९९६ मा औपचारिक रूपान्तरण त्यसको ऐतिहासिक विषय १७७६ मा प्रकट भएको दुई सय बीस वर्षपछि आयो। २०२३ को मुद्राखोलाइ १९९६ को औपचारिक रूपान्तरण इस्लामको भविष्यसूचक प्रकटिकरणद्वारा सेप्टेम्बर ११, २००१ मा पुष्टि भएको बाइस वर्षपछि भयो।

पत्रसले यस पवित्र इतिहासका ती सन्देशवाहकहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले जग र मन्दिर दुवैको परीक्षा पार गर्दछन्। मन्दिरको परीक्षामा १८ जुलाई, २०२० को असफल सन्देशको सुधार समावेश छ। १९९६ मा औपचारिक बनाइएको १९८९ को सन्देशको तीस वर्षपछि, मन्दिरको परीक्षामा टेनेसीको नासभिलमाथि इस्लामी आक्रमणसम्बन्धी सन्देशलाई सच्याउने र त्यसपछि पुनःघोषणा गर्ने कार्य समावेश छ। १९८९ को सन्देशको औपचारिकीकरण १९९६ मा प्रकाशित Time of the End नामक पत्रिकाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। उक्त पत्रिकाले दानियेल एघारका अन्तिम छ पदहरू समेटेको थियो, र यसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबार व्यवस्था पहिचान गरेको थियो। परमप्रबन्धद्वारा, १९८९ को सन्देशबारे कुनै प्रकाश नभएका त्यस सेवकाइका अधिल्ला निर्देशकहरूले, वर्षौंअघि नै Future for America नाम दिइसकिएको तर निष्क्रिय रहेको एउटा सेवकाइ हाम्रो सेवकाइलाई सुम्पिदिए।

१९९६ मा, हाम्रो सेवकाइ Future for America बन्यो, र त्यही सन्देश प्रस्तुत गर्ने प्रकाशन प्रकाशित भयो, जसले दानिएल ११ का अन्तिम छ पदहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको अनुसार अमेरिकाको भविष्यलाई पहिचान गरायो। संयुक्त राज्य अमेरिकाले १७७६ मा आफ्नो भविष्यसूचक उदय प्रारम्भ गरेको थियो, र “२२” वर्षपछि, अर्थात् १७९८ को अन्त्यको समयमा, १७७६ देखि “२२०” वर्षपछि, संयुक्त राज्य अमेरिकाले बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा आफ्नो भूमिका प्रारम्भ गर्यो। १९९६ मा, भविष्यवाणीभित्रको संयुक्त राज्य अमेरिकसम्बन्धी सन्देशलाई औपचारिक रूप दिइयो। १७७६ देखि “२२०” वर्ष, र त्यस बिन्दुदेखि १७९८ सम्मका “२२” वर्ष, विलियम मिलरसँग सम्बन्धित छन्, जसले King James Bible को प्रकाशन भएको “२२०” वर्षपछि, १८३१ मा आफ्नो पहिलो सार्वजनिक प्रवचन प्रस्तुत गरेका थिए। एड्भेन्टवादको आरम्भ र अन्त्यले त्यस सन्देशको औपचारिक रूपलाई जोड दिन्छ, जो अन्त्यको समयमा मोहरमुक्त गरिन्छ।

१९९६ पछि तीस वर्ष, अर्थात् २०२६ मा, मन्दिरको परीक्षामा २०२० जुलाई १८ को सन्देशलाई सच्याउने कार्य समावेश हुन्छ। यसरी, १९८९ को अल्फा सन्देश—जो १९९६ मा अन्तिम पुस्ताका लागि औपचारिक रूप दिइएको सन्देश थियो—ले तीस वर्षको एउटा अवधि आरम्भ गर्‍यो, जसको अन्त्य एउटा सन्देशलाई सच्याएर औपचारिक रूप दिने परीक्षासँग भयो। ती तीस वर्ष एक लाख चवालीस हजारको पूजाहारीत्वको प्रतीक हुन्, जसले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशलाई औपचारिक रूप दिनेछन्। पत्रसले दोस्रो ओमेगा मन्दिर-परीक्षाको अवधिमा त्यो कार्य सम्पन्न गर्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

सिस्टर ह्याइटले हामीलाई सूचित गर्नुहुन्छ कि परमेश्वरले आफ्ना जनहरूको माझमा त्रुटि प्रवेश गर्न दिनुहुन्छ, ताकि उनीहरूलाई अध्ययन गर्न प्रेरित गरियोस्।

“परमेश्वरले आफ्ना जनलाई जागृत पार्नुहुनेछ; यदि अन्य उपायहरू असफल भए भने, तिनीहरूका बीचमा विधर्महरू प्रवेश गर्नेछन्, जसले तिनीहरूलाई चाल्नेछन् र भुसालाई गहुँबाट अलग गर्नेछन्। प्रभुले उहाँको वचनमा विश्वास गर्ने सबैलाई निद्राबाट ब्युँझन आह्वान गर्नुहुन्छ। अमूल्य ज्योति आएको छ, जुन यस समयका लागि उपयुक्त छ। यो बाइबलीय सत्य हो, जसले ठीक हाम्रो सामुन्ने रहेका संकटहरू देखाउँछ। यस ज्योतिले हामीलाई धर्मशास्त्रहरूको लगनशील अध्ययनतर्फ र हामीले ग्रहण गरेका मतहरूको अत्यन्त सूक्ष्म परीक्षणतर्फ डोर्‍याउनुपर्छ।”

यो कथन एउटा खण्ड हो, जसले यो लेखलाई यसको पूर्णतामा समाप्त गर्नेछ। लेखहरूमा र हाम्रा सबाथ जुम सभाहरूमा, दानियल ११:१०-१५ माथिको हाम्रो विचारमा मैले केही प्रतीकहरूलाई भ्रमित पारेँ, र यद्यपि हामीले आवश्यक सुधारहरू गर्यौँ, पानियम—त्यो युद्ध जसले आइतबारको व्यवस्थातर्फ डोर्‍याउँछ—सम्बन्धी लेखहरूको श्रृंखलाको निष्कर्षलाई अघि बढाउने कार्यबाट म विचलित भएँ। अब पानियमतर्फ फर्किने समय आएको छ, र जब हामी त्यसो गर्नेछौँ, तब हामीसँग कैसरिया फिलिप्पीमा पतरसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अतिरिक्त प्रमाण-रेखा पनि

हुनेछ, जुन पानियम नै हो।

अब हामी दानिएल ११ का दशदेखि सोहसम्मका पदहरूको हाम्रो विचारमा पुनः फर्कनेछौं, जसले चालीसौं पदको गुप्त इतिहासलाई चित्रित गर्दछ। हामीले सेप्टेम्बरमा यसलाई रोक्थौं, त्यसैले लगभग पाँच महिना भएको छ।

“पत्रुसले आफ्ना भाइहरूलाई ‘अनुग्रहमा, र हाम्रा प्रभु तथा मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको ज्ञानमा वृद्धि गर’ भनी आग्रह गर्छन्।” जबजब परमेश्वरका जनहरू अनुग्रहमा वृद्धि गरिरहेका हुन्छन्, तबतब तिनीहरूले उहाँको वचनको अझ स्पष्ट समझ निरन्तर प्राप्त गरिरहेका हुन्छन्। तिनीहरूले त्यसका पवित्र सत्यहरूमा नयाँ ज्योति र सौन्दर्य देखेछन्। यो कुरा सबै युगहरूमा मण्डलीको इतिहासमा सत्य रहिआएको छ, र यसरी नै यो अन्त्यसम्म जारी रहनेछ। तर जब वास्तविक आत्मिक जीवन क्षीण हुँदै जान्छ, तब सत्यको ज्ञानमा अघि बढ्न छोड्ने प्रवृत्ति सधैं रहिआएको छ। मानिसहरू परमेश्वरको वचनबाट पहिले नै प्राप्त भएको ज्योतिमै सन्तुष्ट भई बस्छन् र धर्मशास्त्रहरूको कुनै पनि थप अनुसन्धानलाई निरुत्साहित गर्छन्। तिनीहरू रूढीवादी बन्छन् र छलफलबाट जोगिन खोज्छन्।

परमेश्वरका जनहरूका बीचमा कुनै विवाद वा उद्वेलन नभएको तथ्यलाई उनीहरू शुद्ध सिद्धान्तलाई दृढतापूर्वक समातेका छन् भन्ने निर्णायक प्रमाण ठानिनु हुँदैन। उनीहरूले सत्य र त्रुटिबीच स्पष्ट रूपमा भेद गरिरहेका नहुन सक्छन् भन्ने डर गर्ने कारण छ। जब धर्मशास्त्रहरूको अनुसन्धानबाट कुनै नयाँ प्रश्नहरू उठाउँदैनन्, जब यस्तो मतभेद उत्पन्न हुँदैन जसले मानिसहरूलाई आफूसँग सत्य छ भन्ने निश्चय गर्नका लागि बाइबल आफैं खोज्न लगाओस्, तब प्राचीन समयझैं अहिले पनि धेरै जनाले परम्परालाई समातिरहनेछन् र आफूले केको उपासना गरिरहेका छन् भन्ने नै नजानी उपासना गर्नेछन्।

“मलाई देखाइयो कि वर्तमान सत्यको ज्ञान भएको दाबी गर्ने धेरै जनाले आफूले के विश्वास गर्छन् भन्ने कुरा जान्दैनन्। तिनीहरूले आफ्नो विश्वासका प्रमाणहरू बुझ्दैनन्। वर्तमान समयको कार्यप्रति तिनीहरूमा उचित कदर छैन। जब परीक्षाको समय आउनेछ, अहिले अरूलाई प्रचार गरिरहेका केही मानिसहरूले आफूले अडिग भई धारण गरेका मतहरूको परीक्षण गर्दा, त्यहाँ धेरै यस्ता कुराहरू छन् जसका लागि तिनीहरूले कुनै सन्तोषजनक कारण दिन सक्नेछैनन् भन्ने पाउनेछन्। यसरी परीक्षा नभएसम्म तिनीहरूले आफ्नो ठूलो अज्ञानता चिनेका थिएनन्। अनि मण्डलीमा पनि धेरै जना छन् जसले आफूले के विश्वास गर्छन् भन्ने कुरा बुझेका छौं भनी सहजै ठान्छन्; तर विवाद उत्पन्न नहुन्जेल तिनीहरूले आफ्नो कमजोरी चिन्दैनन्। जब समान विश्वास भएका व्यक्तिहरूबाट अलग पारिनेछन् र आफ्नो विश्वासको व्याख्या गर्न एकलै र स्वतन्त्र रूपमा उभिन बाध्य हुनेछन्, तब उनीहरूले सत्यको रूपमा स्वीकार गरेका कुराहरूबारे आफ्ना धारणाहरू कति अलमलिएका रहेछन् भन्ने देखेर आश्चर्यचकित हुनेछन्। यो निश्चित छ कि हाम्रा बीचमा जीवित परमेश्वरबाट टाढा जाने र मानिसतर्फ फर्कने प्रवृत्ति भएको छ, यसरी दैवीय बुद्धिको स्थानमा मानवीय बुद्धि राखिएको छ।”

“परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई जागृत तुल्याउनुहुनेछ; यदि अन्य उपायहरू असफल भए भने, तिनीहरूका बीचमा विधर्महरू प्रवेश गर्नेछन्, जसले तिनीहरूलाई चाल्नेछ, र भूमीलाई गहुँबाट अलग गर्नेछ। प्रभुले उहाँको वचनमा विश्वास गर्ने सबैलाई निद्राबाट जाग उठ्न आह्वान गर्नुहुन्छ। यस समयका लागि उपयुक्त बहुमूल्य ज्योति आएको छ। यो बाइबलीय सत्य हो, जसले ठीक हाम्रा सामुन्ने रहेका संकटहरू देखाउँछ। यो ज्योतिले हामीलाई धर्मशास्त्रहरूको लगनशील अध्ययनतर्फ र हामीले धारण गरेका मतहरूको अत्यन्त सावधानीपूर्वक परीक्षणतर्फ डोर्‍याउनुपर्छ। परमेश्वर चाहनुहुन्छ कि सत्यका सबै पक्षहरू र मतहरू प्रार्थना र उपवाससहित पूर्ण रूपमा र दृढतापूर्वक खोजी गरिऊन्। विश्वासीहरूले सत्य के हो भन्ने विषयमा अनुमानहरू र अस्पष्ट धारणा-मै विश्राम गर्नुहुँदैन। तिनीहरूको विश्वास परमेश्वरको वचनमाथि दृढ रूपमा आधारित हुनुपर्छ, ताकि जब परीक्षाको समय आउनेछ र तिनीहरू आफ्नो विश्वासको जवाफ दिन परिषद्हरूका सामुन्ने उभ्याइनेछन्, तब तिनीहरू आफूभित्र भएको आशाको कारण नम्रता र भय सहित दिन सक्षम होऊन्।”

“उत्तेजित गर, उत्तेजित गर, उत्तेजित गर। हामीले संसारसमक्ष प्रस्तुत गर्ने विषयहरू हाम्रो निम्ति जीवित वास्तविकता हुनुपर्छ। हामीले विश्वासका आधारभूत सिद्धान्तहरू ठान्ने शिक्षाहरूको पक्षसमर्थन गर्दा, पूर्णतः दृढ र

सत्यनिष्ठ नभएका तर्कहरू कहिल्यै प्रयोग गर्न नदिनु महत्त्वपूर्ण छ। यस्ता तर्कहरूले विरोधीलाई मौन पार्न त सक्लान्, तर तिनले सत्यको सम्मान गर्दैनन्। हामीले यस्ता सुदृढ तर्कहरू प्रस्तुत गर्नुपर्छ, जसले केवल हाम्रो विरोधीलाई मौन पार्ने मात्र होइन, अत्यन्त निकट र सूक्ष्म परीक्षणसमेत सहन सक्नु। आफूलाई वादविवादकर्ता बनाउँदै शिक्षित गरेकाहरूमा परमेश्वरको वचनलाई निष्पक्षतापूर्वक व्यवहार नगर्ने ठूलो खतरा रहन्छ। कुनै विरोधीसँग सामना गर्दा, केवल विश्वासीलाई आश्वस्त तुल्याउने प्रयत्न गर्नुको सट्टा, उसको मनमा दृढ विश्वास जागृत होस् भन्ने रीतिले विषयहरू प्रस्तुत गर्नु नै हाम्रो हार्दिक प्रयत्न हुनुपर्छ।”

“मानवको बौद्धिक उन्नति जे-जस्तो भए पनि, उसले एक क्षणको लागि पनि यसो नसोचोस् कि अझ ठूलो प्रकाशका लागि पवित्रशास्त्रको गहन र निरन्तर अन्वेषणको कुनै आवश्यकता छैन। एक समुदायको रूपमा हामी प्रत्येकलाई व्यक्तिगत रूपमा भविष्यवाणीका विद्यार्थीहरू हुन बोलाइएका छौं। हामीले यस्तो गम्भीर तत्परतासहित निगरानी गर्नुपर्छ कि परमेश्वरले हामीसमक्ष प्रस्तुत गर्नुहुने प्रकाशको कुनै पनि किरणलाई हामी चिन्न सकौं। हामीले सत्यका प्रथम झल्काहरू समाल्नुपर्छ; र प्रार्थनापूर्ण अध्ययनद्वारा अझ स्पष्ट प्रकाश प्राप्त गर्न सकिन्छ, जसलाई अरूहरूको सामु प्रस्तुत गर्न सकिन्छ।”

“जब परमेश्वरका जनहरू आफ्ना वर्तमान ज्ञानप्रकाशमा निश्चिन्त र सन्तुष्ट हुन्छन्, तब हामी निःसन्देह हुन सक्छौं कि उहाँ तिनीहरूसँग प्रसन्न हुनुहुनेछैन। उहाँको इच्छा यही हो कि तिनीहरू निरन्तर अगाडि बढिरहून्, ताकि तिनीहरूका निम्ति चम्किरहेको अझ बढ्दो र निरन्तर बढिरहने ज्योति ग्रहण गर्न सक्न्। मण्डलीको वर्तमान मनोवृत्ति परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्ने खालको छैन। तिनीहरूमा आत्मविश्वास पसेको छ, जसले तिनीहरूलाई अझ बढी सत्य र अझ महान् ज्योतिको कुनै आवश्यकता छैन भन्ने अनुभव गराएको छ। हामी यस्तो समयमा बाँचिरहेका छौं जब शैतान दायँतिर र बायाँतिर, हाम्रो अगाडि र पछाडि काम गरिरहेको छ; तैपनि हामी एक जातिका रूपमा निदाइरहेका छौं। परमेश्वरको इच्छा छ कि उहाँका जनहरूलाई कार्यमा जागृत गराउने एउटा स्वर सुनियोस्।”

“स्वर्गबाट आउने ज्योतिका किरणहरू ग्रहण गर्न आत्मालाई खोलिदिनुको सट्टा, कतिपयले विपरीत दिशामा काम गरिरहेका छन्। पत्रपत्रिका मार्फत पनि र मञ्चबाट पनि बाइबलको प्रेरणासम्बन्धी यस्ता दृष्टिकोणहरू प्रस्तुत गरिएका छन् जसलाई न त आत्माको स्वीकृति छ, न त परमेश्वरको वचनको। यो निश्चित कुरा हो कि यति महान् महत्त्वको विषयमा कुनै पनि मानिस वा मानिसहरूको समूहले तिनलाई समर्थन गर्ने स्पष्ट ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ’ बिना सिद्धान्तहरू अघि बढाउने साहस गर्नु हुँदैन। अनि जब मानिसहरू, जो मानवीय दुर्बलताले घेरिएका छन्, वरिपरिको प्रभावबाट बढी वा कम मात्रामा प्रभावित छन्, र जसमा वंशानुगत तथा संस्कारित प्रवृत्तिहरू छन्, जो तिनीहरूलाई बुद्धिमान् वा स्वर्गीय-चित्तको बनाउने कुराबाट धेरै टाढा छन्, परमेश्वरको वचनलाई कठघरामा उभ्याउन र कुन कुरा दैवी हो र कुन कुरा मानवीय हो भनी न्याय गर्न उद्यत हुन्छन्, तब तिनीहरू परमेश्वरको सल्लाहविना काम गरिरहेका हुन्छन्। प्रभुले यस्तो कामलाई समृद्ध गर्नुहुनेछैन। यसको प्रभाव विनाशकारी हुनेछ—यसमा संलग्न व्यक्तिमाथि पनि र यसलाई परमेश्वरबाट आएको काम मानेर स्वीकार गर्नेहरूमाथि पनि। प्रेरणाको स्वरूपबारे प्रस्तुत गरिएका सिद्धान्तहरूका कारण धेरैका मनमा सन्देहवाद जागृत भएको छ। सीमित प्राणीहरू, आफ्ना साँघुरा र दूरदर्शिताविहीन दृष्टिकोणहरू लिएर, आफूलाई धर्मशास्त्रको आलोचना गर्न सक्षम ठान्छन्, यसो भन्दै: ‘यो खण्ड आवश्यक छ, र त्यो खण्ड आवश्यक छैन, र प्रेरित पनि होइन।’”

“पुरानो नियमका धर्मशास्त्रहरूको सम्बन्धमा, अर्थात् बाइबलको त्यही अंशको सम्बन्धमा जुन उहाँका समयका मानिसहरूसँग मात्र थियो, ख्रीष्टले त्यस्तो कुनै निर्देशन दिनुभएन। उहाँका शिक्षाहरू तिनीहरूको मनलाई पुरानो नियमतर्फ निर्देशित गर्न तथा त्यहाँ प्रस्तुत गरिएका महान् विषयहरूलाई अझ स्पष्ट प्रकाशमा ल्याउनका निम्ति अभिप्रेरित थिए। युगौंदेखि इसाएलका मानिसहरू आफूलाई परमेश्वरदेखि अलग गर्दै आएका थिए, र उहाँले तिनीहरूलाई सुम्पनुभएको बहुमूल्य सत्यहरू तिनीहरूको दृष्टिबाट ओझेलमा परेका थिए। यी सत्यहरू अन्धविश्वासी रूपहरू र विधिहरूद्वारा ढाकिएका थिए, जसले तिनीहरूको वास्तविक महत्त्वलाई लुकाएका थिए। ख्रीष्ट त्यस ज्योतिर्लाई ढाकेको फोहोर हटाउन आउनुभयो। उहाँले ती सत्यहरूलाई बहुमूल्य रत्नझैँ नयाँ जडानमा

स्थापित गर्नुभयो। उहाँले देखाउनुभयो कि पुराना, परिचित सत्यहरूको पुनरुक्तिलाई तुच्छ ठान्ने कुरा त परै जाओस्, उहाँ त तिनलाई तिनको वास्तविक प्रभाव र सुन्दरतामा प्रकट गराउन आउनुभएको थियो—जसको महिमा उहाँका समयका मानिसहरूले कहिल्यै ग्रहण गरेका थिएनन्। यी प्रकट गरिएका सत्यहरूका स्वयम् कर्ता भएकाले, उहाँले मानिसहरूका सामु तिनको साँचो अर्थ खोलेदिन सक्नुभयो, र अगुवाहरूले आफ्नै अप्रतिष्ठित अवस्थालाई अनुकूल पार्न, आफ्नो आध्यात्मिक दरिद्रता र परमेश्वरप्रतिको प्रेमको अभावलाई सुहाउने गरी अपनाएका कुत्सित अर्थघटनाहरू र मिथ्या सिद्धान्तहरूबाट तिनलाई मुक्त गरिदिनुभयो। उहाँले ती सत्यहरूलाई जीवन र जीवनदायी शक्ति लुटेर लगेका सबै कुरा पर फ्याँकिदिनुभयो, र तिनलाई तिनको सम्पूर्ण मौलिक ताजापन र सामर्थ्यसहित फेरि संसारलाई फर्काइदिनुभयो।”

“यदि हामीसँग ख्रीष्टको आत्मा छ र हामी उहाँसँग सहकर्मीहरू हौं भने, उहाँ जुन काम गर्न आउनुभएको थियो, त्यस कार्यलाई अघि बढाउनु हाम्रो कर्तव्य हो। बाइबलका सत्यहरू फेरि रीतिरिवाज, परम्परा, र झूटा सिद्धान्तद्वारा अस्पष्ट बनाइएका छन्। प्रचलित धर्मशास्त्रका भ्रान्त शिक्षाहरूले हजारौंमाथि हजारौंलाई सन्देहवादी र अविश्वासी बनाएका छन्। धेरैले बाइबलको शिक्षा भनेर निन्दा गर्ने त्रुटिहरू र असङ्गतिहरू वास्तवमा धर्मशास्त्रका झूटा व्याख्याहरू हुन्, जो पोपीय अन्धकारका युगहरूमा अपनाइएका थिए। जसरी यहूदीहरू आफ्नै समयका त्रुटिहरू र परम्पराहरूद्वारा भ्रमित भई ख्रीष्टबारे झूटो धारणा राख्थे, त्यसरी नै असंख्य मानिसहरूलाई परमेश्वरबारे भ्रान्त धारणा पाल्न लगाइएको छ। ‘यदि तिनीहरूले यो जानेका भए, तिनीहरूले महिमाका प्रभुलाई कसमा चढाउने थिएनन्।’ परमेश्वरको साँचो चरित्र संसारसमक्ष प्रकट गर्नु हाम्रो कर्तव्य हो। बाइबलको आलोचना गर्नुको सट्टा, यसको पवित्र, जीवनदायी सत्यहरू संसारसमक्ष प्रस्तुत गर्न, उपदेश र उदाहरणद्वारा प्रयास गरौं, ताकि हामी ‘अन्धकारबाट आफ्ना अद्भुत ज्योतिमा तिमीहरूलाई बोलाउनुहुने उहाँका प्रशंसाहरू प्रकट गर्न सकौं।’”

हाम्रो माझमा क्रमशः पस्दै आएका दुष्टताहरूले अज्ञात रूपले व्यक्तिहरू र मण्डलीहरूलाई परमेश्वरप्रतिको श्रद्धाबाट टाढा लगेका छन्, र उहाँले तिनीहरूलाई दिन चाहनुहुने शक्ति बन्द गरिदिएका छन्।

“मेरा भाइहरू हो, परमेश्वरको वचन जस्ताको तस्तै रहन देओस्। मानवीय बुद्धिले धर्मशास्त्रका एक पनि कथनको प्रभाव घटाउने धृष्टता नगरोस्। प्रकाशको पुस्तकमा रहेको त्यो गम्भीर धिक्कारले हामीलाई यस्तो अडान लिन नदिई चेतावनी दिनुपर्छ। मेरा प्रभुको नाउँमा म तिमीहरूलाई आज्ञा दिन्छु: ‘तेरा खुट्टाबाट जुत्ता खोल, किनकि जहाँ तँ उभिएको छस् त्यो स्थान पवित्र भूमि हो।’” Testimonies, volume 5, 707-711.